

a könyvet, kiemelte érdemeit, s a tágabb protestáns homiletika összefüggéseiben mutatott rá számos fontos homiletikai kérdésre.

A méltatást követően a szerző mesélt a kiadvány születésének körülményeiről. Bepillantást engedett a kutatási folyamatba, a könyv megírásának motivációiba és abba, hogy miként látja a prédikálás, az igehirdetés szerepét a mai világban.

A hivatalos bemutató jó hangulatú, közvetlen beszélgetéssel zárult, ahol a testvérfelekezetek szakembereiből, lelkészekből, gyülekezeti tagokból és érdeklődőkből álló hallgatóság is feltehetette kérdéseit a szerzőnek és a méltatónak.

Az est végén az érdeklődőknek lehetőségük nyílt a kötet megvásárlására, amelyet a szerző a helyszínen dedikált. A rendezvény baráti beszélgetésekkel zárult.

Dr. Fekete Károly,
a Tiszántúli Református Egyházkerület
püspöke

Dr. Koppándi Botton Péter,
a KPTI unitárius gyakorlati tanszékének
tanára

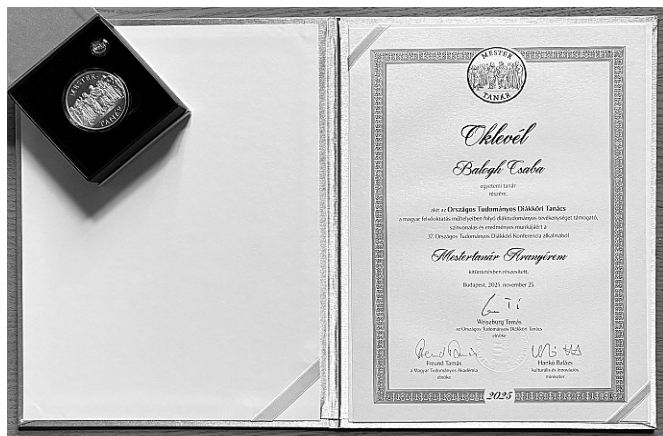
Mestertanár Aranyéremmel tüntették ki Balogh Csabát

Balogh Csaba, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet rektorhelyettese, egyetemi tanára, Mestertanár Aranyérem kitüntetést kapott kiemelkedő témavezetői munkásságáért és a tudományos diákköri mozgalom szervezése terén végzett tevékenységéért.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT) 1997-ben alapított díját azoknak az oktatóknak és kutatóknak ítéli oda, akik a tudományos diákköri, szakkollégiumi vagy egyéb önképzési formában megvalósuló hallgatói tudományos munka támogatásában éveken át kiemelkedő eredményeket értek el.

Az ünnepélyes díjátadásra 2025. november 25-én került sor Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében, a 37. OTDK ünnepélyes zárórendezvényén. 2025-ben ötvenhét oktató és kutató részesült ebben a rangos kitüntetésben.

Szívből gratulálunk!

Kovács Sándor

Egyház és társadalom. Hit mellé ismeretet

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben 2025. november 27-én immár hetedik alkalommal gyűltek össze hallgatók és oktatók a tehetséggondozási napra. A Bethlen-terem ezen a napon nem csupán programok helyszíne volt, hanem találkozási tér is: egyház és társadalom, hit és tudomány, személyes kérdések és tágabb horizontok léphettek párbeszédbe egymással.

A rendezvényt az alkalom szervezője, Kató Szabolcs Ferencz nyitotta meg, aki három egyszerűnek tűnő, mégis tartalmas célt fogalmazott meg: legyünk együtt, és hallgassunk olyan gondolatokat, amelyek értelmünket és hitünket egyaránt megmozgatják; fedezzük fel a teológia határterületeit, és bátran tekintsünk ki más tudományterületekre; kapjunk kedvet a tudományos kutatáshoz. Az ugariti Aqhatumítosz felidézése figyelemfelkeltő képként kísért a napot: nem elég őrizni, amit kaptunk, meg kell tanulnunk párbeszédet folytatni mindazzal, ami új, idegen vagy éppen zavarba ejtő.

Arról kérdeztük a hallgatókat, hogy milyen tapasztalatokat szereztek, s ennek kapcsán Albert Szabolcs elmondta, a tehetséggondozási nap valóban kitekintés volt – teológushallgatóként ritkán lép ki a szorosan vett hitbeli kérdések köréből, most azonban olyan szociológiai szempontokkal találkozott, amelyek új megvilágításba helyezték mindazt, amit az intézetben végzünk. Így fogalmazott: „A tehetséget nem lehet gondozni szemellenzővel. Hasznos, ha minél több nézőpont és megközelítés gazdagítja azt, amire itt az intézetben mindannyian törekszünk: Istenre tekinteni.”

Fejér Róbert harmadéves hallgató őszintén elmondta, hogy a plakátot látva ez volt az első gondolata: „Na, ez nem az én asztalom, unni fogom az egészet.” Végül épp az ellenkezőjét tapasztalta. Ha egy szóval kellene jellemeznie a napot, a kör-